

35.000 sit na mesec

V zadnjih nekaj letih smo bili priča temu, da je avtomobilska industrija večkrat prehitela samo sebe v gonji za novostmi in tehničnim napredkom v sodobnih avtomobilih.

Tako smo kar naenkrat dobili kup avtomobilov, ki so sicer čudoviti in varni, a izredno pokvarljivi. Kot da to ni dovolj, so za povrh vsega vedno bolj dražji. Zato ni čudno, da posel z malo rabljenimi (cenejšimi, preizkušenimi) avtomobili cveti. Mar res potrebujemo vso sodobno elektroniko, računalnike na štirih kolesih, ki si jih komaj privoščimo s krediti? Seveda ne! Če bi družinski prora-

čun premogel kakšno ničlo več na koncu zneska, se nihče ne bi branil avtomobila po zadnji modi, a te vse prevečkrat vozimo le v naši domišljiji in sanjah. No, nekateri veliki proizvajalci so se zavedli luknje v svoji ponudbi in ob bok korejski konkurenci postavili svojega konja. To je storil Renault z Dacio Logan in to so storili pri Fiatu z Albeo. Dobrodošli v resničnem življenju delovnega ljudstva!

Res se sliši kar malce ironično, a to misel moramo zapisati: Korejci (v mislih imamo Chevroleta - nekdanj Daewoo, Kia, Hyundai) so nekoč posnemali in s cenejšimi avtomobili mešali štrne velikim evropskim proizvajalcem. Danes delajo zelo dobre avtomobile (tu prednjači Hyundai) in že hodijo v avtomobilsko zelje srednjega razreda. A imperij vrača udarec: »Če lahko oni, lahko tudi mi.« pravijo. In tako smo

dobili Fiata Albeo, cenovno dostopen, prostoren in povsem uporaben družinski avtomobil.

Cena, ki vključuje praktično vse udobje, ki si ga širša množica najpogosteje zaželi (klimatska naprava, električni pomik stekel, ...), ne presega 2,4 milijona tolarjev. Pri tem avtomobilu se nam je tako

»Ali nova Albea ali malo rabljen Stilo?«

zastavilo vprašanje, kaj se običajnemu človeku, ki si s potom in žulji služi vsakdanji kruh, bolj izplača. Ali nova Albea ali malo rabljen Stilo? Uh, verjemite, odločitev ne bo lahka, razen če že na začetku vztrajamo pri tem, da želimo izključno nov avto. Potem je Albea v prednosti. Kar je novo, je novo in tu ni kaj, pa še dveletna garancija bo marsikoga prepričala. No, razlogov za je še kar nekaj, to, da vozite avtomobil, katerega celotno zgodovino poznate (dvomi o prevoženih kilometrih, servisih in morebitnih poškodbah odpadejo), je le del tega.

▲ Albeina notranjost je kljub dejstvu, da gre za poceni avto, zanimiva in prijetna do uporabnika. Vseč so nam bili tudi materiali in barvne kombinacije.

Iz oči v oči

Nek manjši krog ljudi obstaja, ki ima pač raje limuzine (tega razreda) kot kombilimuzine. Zato tudi izbire ni prav veliko, a se Albea vseeno zdi zelo spodoben izdelek, v nekaterih točkah celo boljši od Punta, s katerim tehnično sodita v isti velikostni razred. Vsekakor je v Albei boljši (klasičen hidravlični) volanski servo in krmiljenje zadnjih koles (posamične obesel), z mehkošjo podvozja se je pa pač treba sprijazniti. Ali zadevo primerno nadgraditi vsaj z drugimi blažilniki. *Vinko Kernc*

Že ob pogledu na dokaj ozke gume je bilo jasno, da avto ni namenjen užtkom med ovinki. Če se nekako sprijaznimo s tem, v čem je torej prednost pred razno korejsko in romunsko konkurenco? Definitivno v notranjosti, ki bi jo z lahkoto lahko videli v kakšnem višjem avtomobilskem razredu.

Glede na to, koliko časa preživimo v avtu, je torej ta faktor lahko še kako odločilen, za nakup Albee pred konkurenco. *Saša Kapetanovič*

Novi Fiat ima namreč še dodatne adute. Nedvomno je lahko eden od njih Albeina zunanost. Resda spominja na Fiata izpred petih let, a o neskladnosti oblike ne moremo govoriti. Prav tako o pretirani zastarelosti dizajna. Nekaterim so še danes všeč Brave in Bravi, pa Palio, stari Punto in še bi se verjetno našel kateri. Tem bo všeč tudi Albea. Z njimi je namreč v tesnem sorodu, saj so avto naredili na platformi starega Punta. To pravzaprav ne pomeni nič slabega, stari Punto je bil namreč povsem spodoben avtomobil. Da ne bi mogli govoriti o tem, da so na proizvodni trak postavili avtomobil, ki se je poslovil že pred dobrimi petimi leti, so ga toliko spremenili, da je vsakršna pretirana primerjava neupravičena.

Če glede zunanosti prileti kakšen očitek, da je avto zastarele oblike, pa tega ne moremo trditi za notranjost. Žal moramo priznati, da se lahko marsikateri novejši avto zgleduje po prijaznih oblikah in uporabnosti, ki jo Albea ponudi vozniku in potnikom. Predalčkov in odlagalnih mest je tako dovolj, da bo denarnica vedno na svojem mestu, mobilni telefon pa dosegljiv in pri roki. Tudi gumbi in stikala so ergonomsko dobro nameščeni in kakšne večje zamere nismo skuhalo - seveda nismo pričakovali kakšne »hi-tech« notranjosti.

O samem udobju za volanom, sovoznikovem sedežu in zadnji klopi lahko zapišemo precej pohval. Prostora je tako na sprednjih sedežih kot zadaj dovolj, le zares veliki potniki se bodo zadaj počutili malce utesnjeno, za otroke ali odrasle do kakšnih 180 cm višine pa ne bo ugank, kam s koleno in glavo. Prostora je zato dovolj tudi za na kakšno daljšo pot, a morda le s štirimi v kabini in ne s petimi, kolikor sicer Albea uradno dopušča.

Rdeča nit je mehko oblazinjenje, umirjene bež barve. Sicer kakšnega bočnega oprijema sedeži res ne ponudijo, a tega pri takem avtomobilu niti nismo pogrešali. Kdor misli z Albeo dirkati, je zgrešil že na začetku. Bolj bo všeč voznikom z umirjenim slogom vožnje. Morda celo starejšim

